

عنوان مقاله:

برآورد جمعیت استان سمنان براساس سناریوهای مختلف و رویکرد آمایش سرزمین در سال 1400

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

ملیحه جوانمرد - کارشناس ارشد آمار ریاضی، سمنان، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

ابوالفضل سمنانی - کارشناسی ارشد، استانداری سمنان، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

در بستر تغییرات جمعیتی، مرحله‌ای از تحولات جمعیتی در کشور، از سال 5831 آغاز شده است که به قول جمعیت شناسان پنجرهی جمعیتی نامیده میشود. این وضعیت که از آن به عنوان دوران طلایی جمعیت نیز نام برده میشود تا سال 5381 طول میکشد. در این دوران، نسبت جمعیت در سنین فعالیت، افزایش یافته و به حداکثر خود یعنی بالای 01 درصد میرسد. با عنایت به اهمیت مقولهی جمعیت در اقتدار ملی و با توجه به پویندگی، بالندگی و جوانی جمعیت کنونی کشور به عنوان یک فرصت و امتیاز و در جهت جبران کاهش نرخ رشد جمعیت و نرخ باروری در سالهای گذشته، رهبر معظم انقلاب اسلامی سیاستهای کلینمودهاند، در این سیاست رصد مستمر سیاستهای جمعیتی در ابعاد کمی و کیفی با ایجاد سازوکار مناسب و تدوین شاخصهای بومی توسعهی انسانی و انجام پژوهشهای جمعیتی و توسعهی انسانی مورد تاکید بوده است. براساس برآورد جدول جمعیت در برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و نظریه پایه توسعه، پیشبینی جمعیت استان سمنان در چشم انداز 5311، بالغ بر یک میلیون و چهارصد هزار نفر میباشد و براساس برنامه عملیاتی در برنامه پنج توسعه، برآورد جمعیت استان در سال 5833 بالغ بر 666 هزار نفر خواهد بود. پیش بینی این افزایش جمعیت، مبتنی بر افزایش جمعیت مهاجر و افزایش رشد طبیعی جمعیت خواهد بود. در این مقاله سعی شده است، پیشبینی جمعیت در متن نهایی نظریه پایه توسعه استان سمنان و همچنین برنامه عملیاتی در برنامه پنج توسعه در استان را مورد توجه و بررسی قرار دهد و براساس نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن 5831 و واقعیتهای موجود، برآورد جمعیت استان در سال 5311 را ارائه دهد.

کلمات کلیدی:

جمعیت، آمایش سرزمین، نظریه پایه توسعه استان سمنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/337084>

